

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 18 oktober 2023 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het toedienen van medicatie.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt vast dat klager met een zorgmachtiging is aangemeld bij het [locatie Fivoor]. Deze zorgmachtiging is in [d.d.] met een jaar verlengd. De zorgmachtiging legitimeert, voor zover relevant voor de klacht, het aanbieden van medicatie als onderdeel van de behandeling. Tevens stelt de commissie vast dat de klacht van klager uitsluitend ziet op het aanbieden van lithium door verweerder als noodzakelijke medicatie in het kader van de behandeling van klager. Ten tijde van het indienen van de klacht door klager was er nog geen sprake van een verplichting voor klager tot inname van lithium. Die verplichting – en daarmee de toediening van lithium onder dwang – is pas ontstaan nadat klager zijn klacht heeft ingediend.

In haar oordeel zal de commissie zich dan ook beperken tot het antwoord op de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen tot het aanbieden van lithium als medicatie bij de behandeling van klager in het kader van zijn zorgmachtiging.

De commissie overweegt daartoe als volgt.

De commissie heeft geen toegang gehad tot het inzien van het elektronisch patiëntendossier en zal zich dus beperken tot wat in het klaagschrift en het verweerschrift is gesteld en ter zitting is gezegd. Klager heeft bezwaar tegen het voorschrijven van stemmingsstabiliserende medicatie, te weten lithium. Verweerder stelt dat klager in behandeling is bij het [locatie Fivoor] als gevolg van een recidiverende depressie. Dit toestandsbeeld kan leiden tot ernstig nadeel voor anderen en klager zelf. Om het toestandsbeeld te stabiliseren is er lithium nodig volgens verweerder.

De commissie volgt verweerder in haar standpunt dat het aanbieden van de medicatie, zoals nu wordt gedaan, noodzakelijk is gelet op het huidige toestandsbeeld van klager. De commissie ziet dat klager erg gefixeerd is op de afbouw van de lithium, waardoor klager de situatie niet goed kan overzien. De beslissing van verweerder tot het aanbieden van de lithium, is op goede gronden genomen, waarbij met name ook de effectiviteit van het gebruik daarvan door klager in het verleden doorslaggevend is geweest.

De commissie volgt klager niet in zijn stelling dat hij de medicatie niet nodig heeft. Net als verweerder acht de commissie het voldoende aannemelijk dat zonder medicatie ernstig nadeel zal bestaan uit het risico op agressie en een geagiteerd depressief toestandsbeeld. De keuze voor het aanbieden van de medicatie door verweerder kan de commissie derhalve goed volgen. De commissie merkt daarbij wel op dat bij het nieuwe behandelteam opnieuw beoordeeld kan worden of de afbouw van de lithium haalbaar is.

Op basis van haar bevindingen tijdens de hoorzitting op [d.d.] wil de commissie ambtshalve het volgende opmerken. De commissie constateert dat er een grote discrepantie is tussen de behoefte van klager en de ook door de commissie ervaren noodzaak tot behandeling met medicatie. De commissie beveelt aan hieraan extra aandacht te besteden.

De commissie is van mening dat de beslissing tot het voorschrijven van medicatie in de vorm van lithium aan klager op zorgvuldige wijze is genomen en gezien de gegeven feiten en omstandigheden qua proportionaliteit, subsidiariteit, veiligheid en effectiviteit is gerechtvaardigd. De commissie acht de klacht daarom ongegrond.

Oordeel

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie de klacht ongegrond.